

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 339/10
19.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Виде Петровић-Шкери и Весне Поповић, чланова већа, у спору тужиоца М.Л. из В., кога заступају З.М., адвокат из В. и Р.Т., адвокат из У., против тужених Предузеће Е. д.о.о. из В, В.М. и Б.М., обоје из В., које заступа Д.Н., адвокат из В., ради дуга, и по противтужби тужених Предузеће Е д.о.о. из В., В.М. и Б.М., обоје из В., против тужиоца М.Л., из В., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ваљево Гж. 1545/07 од 29.8.2008.године, у седници одржаној 19.5.2010.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Ваљево Гж. 1545/07 од 29.8.2008.године у односу на став други изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се тужени Предузеће Е д.о.о. из В. и В.М. из В., обавезу да тужиоцу солидарно исплате 23.234 еура у динарској противредности.

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Ваљево, садржано у пресуди Окружног суда у Ваљево Гж. 1545/07 од 29.8.2008.године, којим је жалба тужиоца одбачена као неблаговремена и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ваљево П. ... од 18.6.2007.године: 1) делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезани да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 23.234 еура у динарској противредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке продају ову валуту у месту и времену испуњења обавезе; 2) делимично је одбијен тужбени захтев преко износа досуђеног ставом првим изреке, до износа од 33.234 еура у динарској противредности; 3) одбијен је противтужбени захтев туженог Предузећа
Рев. 339/10

-2-

Е д.о.о. из В., којим је тражио да се тужилац обавезе да му исплати 15.338 еура у динарској противредности по најповољнијем курсу на дан исплате на име наплаћених фиктивних рачуна о адвокатским услугама, са законском затезном каматом од дана издавања рачуна до исплате; 4) одбијен је противтужбени захтев туженог Предузећа Е д.о.о. из В., којим је тражио да му тужилац исплати уговорену купопродајну цену по уговору о купопродаји Ов.бр. ... од 22.9.1999.године у износу од 603.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.9.1999.године до исплате; 5) одбијен је противтужбени захтев туженог Предузећа Е д.о.о. из В., којим је тражио да се тужилац обавезе да му врати купопродајну цену од 572.800 динара, исплаћену по закључењу уговора о купопродаји Ов.бр. ... од 18.4.2000.године, који је раскинут уговором о раскиду Ов. бр. ... од 12.12.2000.године са законском затезном каматом од 19.4.2000.године; 6) обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 179.640,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ваљево Гж. 1545/07 од 29.8.2008.године првостепена пресуда је преиначена у односу на став први и шести изреке, тако што је одбијен тужбени захтев, којим је тужилац тражио да се тужени Предузеће Е д.о.о. из В. и В.М. из В. обавезу да му солидарно на име дуга исплате 23.234 еура у динарској противредности, а тужилац обавезан да туженој В.М. накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.300 динара. У преосталом делу става првог, у односу на туженог Б.М., у односу на став трећи, четврти, пети и шести изреке, у односу на тужене Б.М. и Предузеће Е из В, првостепена пресуда је укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. Решењем садржаним у ставу првом изреке другостепене пресуде одбачена је као неблаговремена жалба тужиоца, изјављена против пресуде Општинског суда у Ваљево П. ... од 18.6.2007.године, у односу на став други изреке, којим је делимично одбијен тужбени захтев.

Против правноснажне пресуде и решења донесених у другом степену тужилац је изјавио

ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду и решење на основу члана 399. и 412. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04), који се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 111/09), и нашао да је ревизија неоснована у односу на побијану пресуду, а основана у односу на решење другостепеног суда, којим је жалба тужиоца одбачена као неблагоприятна.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 361. став 1. у вези члана 380. ЗПП. Другостепени суд није изменио

Рев. 339/10

-3-

чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, већ је из истог чињеничног основа извукао другачији правни закључак у погледу пасивне легитимације тужених В.М. и Предузећа Е.

Ревизијски разлози о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени Б.М. позајмио је од тужиоца 5.4.2001.године износ од 20.000 ДМ са обавезом враћања до 31.12.2002.године, о чему је сачињена и признаница, коју су оба лица потписала. Потом је 15.1.2002.године на исти начин тужени Б.М. од тужиоца позајмио 10.000 ДМ, који ће зајмодавцу вратити зависно од његове потребе и на његов захтев, да би 9.1.2002.године на исти начин од тужиоца позајмио 30.000 ДМ, о чему су сачинили признаницу, са обавезом враћања до 1.9.2002.године. Приликом сачињавања прве признанице на износ од 20.000 ДМ тужени Б.М. није примио новац од тужиоца. Тај износ наведен је на основу претходних међусобних односа странака, а настали дуг плаћен је кроз исплату на име извршених адвокатских услуга, које је тужено Предузеће Е из В. плаћало тужиоцу. Иначе, по решењу Трговинског суда у Ваљеву Фи. бр. ... оснивачи Предузећа Е из В. су тужени В.М. и Б.М. који одговарају до висине уложених средстава, од чега су средства тужене В.М. 90%, а туженог Б.М. 10%. Међутим, тужени Б.М. задуживао се код тужиоца као физичко лице, при чему туженој В.М. нису били познати правни послови између тужиоца и њеног супруга - туженог Б.М. у време када су ти послови настајали, већ је за њих сазнала пред подношење тужбе.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд правилно закључује да је приговор недостатка пасивне легитимације, који је истакнут од стране тужених В.М. и Предузећа Е из В. основан. Ови тужени нису били ни у каквом материјално-правном односу са тужиоцем у вези спорних позајмица, већ је све позајмице од тужиоца вршио само тужени Б.М., као физичко лице. Такође, другостепени суд правилно налази да је без утицаја чињеница што су оснивачи туженог предузећа Е из В. били и тужени Б. и тужена В.М., чињеница што је позајмљене износе тужени Б.М. користио ради обављања делатности туженог предузећа, односно позајмљивао га предузећу и плаћао камату са рачуна предузећа кроз фиктивне рачуне за вршење адвокатских услуга, као и чињеница да је тужилац рачунао на обезбеђење свог потраживања из имовине туженог предузећа.

Зато је правилно примењено материјално право, када је према туженим В.М. и Предузећу Е. из В., који нису пасивно легитимисани у овом спору, одбијен тужбени захтев, јер услови за примену члана 262. Закона о облигационим односима, који прописује општа правила о испуњењу

Рев. 339/10

-4-

обавеза у двостраним уговорима и члана 414. Закона о облигационим односима, којим је прописана солидарност дужника, нису испуњени.

Међутим, основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд одлучујући о жалби тужиоца учинио битну повреду из члана 361. став 1. у вези члана 132. став 2. и 365. став 2. ЗПП.

Према члану 132. став 2. ЗПП, ако странка има више пуномоћника, довољно је да се достављање изврши једном од њих. У конкретном случају, тужилац је у спору имао два пуномоћника адвоката. Достављање првостепене пресуде извршено је сваком од њих, иако је било довољно да се достављање изврши и само једном од пуномоћника тужиоца. У сваком случају, један од пуномоћника тужиоца З.М., адвокат из В., примио је првостепену пресуду 13.8.2007.године, а жалбу је изјавио 27.8.2007.године, у року прописаном чланом 355. став 1. ЗПП.

Чињеница да је првостепена пресуда 6.8.2007.године достављена другом пуномоћнику тужиоца Р.Т., адвокату из У., није од значаја за оцену благовремености жалбе. Рок за изјављивање овог правног лека није почео да тече од дана када је пресуда достављена пуномоћнику који је први примио пресуду, како погрешно закључује другостепени суд, већ од дана када је пресуду примио онај пуномоћник, који је изјавио правни лек.

У поновном поступку другостепени суд ће поново оценити благовременост жалбе тужиоца, а потом донети правилну и закониту одлуку.

То су разлози што је Врховни касациони суд, на основу члана 405. став 1. и 406. став 1. у вези члана 412. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.